

Hier de informatie van het aantal spelers dat er voor deze sketch nodig is, hun karakterbeschrijvingen en hoe het **eenvoudige** decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden.

Tevens het begin van de sketch en nog een extra scène. Dit om je een indruk te geven hoe een manuscript in elkaar steekt en je te laten lezen hoe eigentijds en met hoeveel humor deze sketch is geschreven.

Peter vd Bijllaardt

Een vrolijke sketch

Voor 5 vrouwen

Tijdsduur: ca. 25 minuten

Ja hoor, u bent goedgekeurd...

Door

© Peter van den Bijllaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN

Julia	Dokter. Praat overdreven deftig.
Jodie	Assistente van de dokter. Vrolijk type.
Jannie	Postbode. Wat domme vrouw.
Greet	Ruimtevaartmedewerker. Goeie humor.
Bep	Ambtenaar. Zelfverzekerd type.

HET TONEEL

Dit is maar een indicatie, u kunt het toneel ook naar eigen inzicht inrichten...

Dit geldt ook voor de grapjes, die met de telefoons worden uitgehaald...

Men leent 2 tafels en 6 stoelen van de zaalbeheerder. Een tafel wordt, zover mogelijk van de 'op- en afkomstkant' opening gezet. Een beetje schuin naar het publiek toe. Op de tafel staat een telefoon, waar van die knoppen aanzitten om met je secretaresse/assistente te communiceren. Er zit een kort gedraaid snoertje aan de hoorn, maar die zit niet aan en de telefoon vast! En de telefoon is ook níet! aangesloten! Verder ligt er op de tafel een stethoscoop, wat doktersattributen en het A-kaartje met namen. Een stoel achter de tafel en een ervoor. Aan de andere kant zet men de tafel bijna tegen het achtergordijn. Op de tafel staat net zo'n telefoon als bij de dokter. Ook deze is níet! aangesloten! Verder een rolagenda, schrijfgerei, het A-kaartje met namen en de 3 inschrijfformulieren. Een grote fotolijst en een kunstvoorwerp. Beiden hebben een 'pijn-aan-je-ogen-krijgende' kleur. Achter de tafel staat de stoel voor Jodie. Haaks op de tafel zet men de 3 andere stoelen. Netjes naast elkaar. Ervoor een klein tafeltje, waarop lekker slordig de weekbladen liggen. We hebben nu dus een 'dokterskamer' en een 'wachtkamer'. Ertussen zet men (als ludieke afscheiding...) een staande plantenbak.

Ja hoor, u bent goedgekeurd...

DOEK

Het begin...

Men draait het nummer: 'ZEG EENS AAAAAA...' Vlak voordat Julia haar telefoongesprek begint de muziek langzaam naar UIT draaien.

Julia	<i>[zit achter haar 'bureau'. Ze kan natuurlijk een kostuum aantrekken om er iets ernstiger uit te zien, maar beslist noodzakelijk is dat niet. Tenslotte heeft</i>
-------	---

ze een witte doktersjas aan die open hangt. Ze is aandachtig aan het schrijven. Telefoon gaat. Julia pakt de hoorn er zo af dat gelijk iedereen kan zien dat het snoer niet vast zit. Ze kijkt er heel even met grote ogen naar en pakt daarna het uiteinde beet en drukt dat - met een uitgestreken smoelwerk – zo nonchalant mogelijk tegen het telefoontoestel aan en houdt dat het hele gesprek zo vast] Ja hallo, met dokter [al zuchtende] Hersenschil. [korte pauze] O... [korte pauze] O... [korte pauze] Nou ja, dan zit er niets anders op dan dat ik óók de psychische test bij de kandidaten afneem, hè... [korte pauze] Nee hoor, geen enkel probleem, graag gedaan. Goedemiddag. [hangt op en duwt het snoer zo achter het toestel dat het net lijkt dat alles in orde is. Ze zucht diep en gaat weer schrijven]

Jodie zit vanaf het moment dat de sketch begon achter de andere tafel en vijlt nonchalant haar nagels.

- Jannie *[op. Ze heeft een oubollige gebloemde jurk aan, een vloekend even oubollig vestje en een hoedje op. Haar hoedje en schoenen passen totaal niet bij de rest] Morge' [Jodie kijkt Jannie met een brede glimlach aan] Ik ben hier toch bij dokter... [kijkt op een klein briefje] Hersenschil?*
- Jodie Klopt. *[brede grijns]* En u bent?
- Jannie Ik?... O, ik ben Jannie Schedeldeuk.
- Jodie *[kijkt op het A-viertje en legt haar vinger op de naam]* Ja, dat klopt. U staat op mijn lijstje. U komt voor de keuring zie ik hier. *[Jannie knikt heftig]* Dan bent u hier goed. Gaat u daar maar zitten.
- Jannie *[loopt naar de 3 stoelen en weifelt]* Maakt het niet uit waar ik ga zitten?
- Jodie Nee hoor, u kunt gaan zitten waar u maar wilt.
- Jannie O... Dank u. Nou... dan eh... ga ik maar hier zitten. *[gaat op de middelste stoel zitten en kijkt naar Jodie. Als die terug kijkt geven ze elkaar een hele brede glimlach]*
- Jodie Als u zich verveelt liggen daar weekbladen.
- Jannie O... *[pakt een Story]* O, de Story. Nou, daar hou ik niet zo van, daar staan alleen maar roddels in.
- Jodie Leuk toch.
- Jannie Dat is maar hoe je iets bekijkt.
- Jodie Er ligt ook een Libelle bij.
- Jannie O... Dat vind ik wel leuk. *[pakt de Libelle en bladert er wat in]*

- Greet *[op. Ze is extravagant gekleed. Ze kijkt Jannie aan. Die wijst naar Jodie]* O, moet ik daar zijn.
- Jodie *[brede grijns]* Ja, u moet bij mij zijn. Uw naam graag?
- Greet Zijscheut. Gréét Zijscheut.
- Jodie *[kijkt op het A-kaartje en legt haar vinger op de naam]* Ja, hier staat het. Mevrouw Grrr. Zijscheut.
- Greet Die Grrr. staat voor Greet. En ik kom hier voor de keuring bij dokter Hersenschil. Die is er toch wel?
- Jodie Ja hoor. Waarom zou die er niet zijn?
- Greet Nou, ik maak vaak mee dat dokters afwezig zijn. En dan laten hun assistenten ons eerst nog even uren in de wachtkamer wachten.
- Jodie *[grijnzend]* Ja, daar zijn wachtkamers voor. Om in te wachten. *[Jannie, die het hele gesprek aandachtig heeft gevolgd knikt heftig]*
- Greet Ja, maar niet om voor niets te wachten. *[Jannie schudt heftig haar hoofd]*
- Jodie Dat doet u ook niet. De dokter is aanwezig.
- Greet O, dan is het goed. Ik neem aan dat ik hier kan gaan zitten. *[gaat zitten en pakt de Story, waarin ze woest gaat zitten bladeren]*
- Bep *[op. Ze is gekleed in een broekpak, laarzen en heeft een grote vilthoed op. Tot Greet]* Ben ik hier goed?
- Greet Ik heb geen idee. Waar komt u voor?
- Bep Voor de keuring.
- Greet *[beetje verbaasd]* Voor de keuring voor manager bij de firma Kreukelstein en co?
- Bep Ja, daar kom ik voor, ja.
- Jannie *[grote verraste ogen]* O, maar daar ben ik ook voor hier.
- Greet Hoeveel mensen hebben ze hier niet voor uitgenodigd? *[ze kijken alledrie vragend Jodie aan]*
- Jodie O, een heleboel. Er is een zeer deskundige schifting.
- Jannie Een wát?
- Greet Schifting!

- Jannie Ja, ik hoorde het wel, ik weet alleen niet wat dat is.
- Greet *[schamper tegen Bep]* En dat wil manager worden.
- Bep Die maakt geen enkele kans.
- Jodie Een schifting is een soort selectie maken uit de aantal personen die voor deze functie hebben gesolliciteerd.
- Jannie O...
- Greet *[met een schampere grijns]* Ben je weer helemaal op de hoogte schat.
- Jannie *[gepikeerd]* Ik ben uw schat niet hoor.
- Jodie U bent, mevrouw?
- Bep Wie? Ík?
- Jodie Ja ú!
- Bep O... *[gaat nu pas voor de tafel staan]* Ik ben mevrouw Steunhommel.
- Jodie *[kijkt op haar A-viertje]* Ja, heb ik er ook op staan. Bép Steunhommel. Gaat u maar zitten. *[Bep gaat zitten, haalt een mobieltje uit haar tas en drukt die in]* Ik weet niet wat u van plan bent, mevrouw Steunhommel, maar er mag hier niet worden gebeld.
- Bep *[kijkt verbaasd van Greet en Jannie naar Jodie]* Wat een onzin. Ik moet toevallig een heel belangrijk telefoongesprek voeren.
- Jodie Dan doet u dat maar buiten. *[als Bep opstaat]* Als de dokter u binnen roept en u bent er niet dan zeg ik hem wel dat u een héél belangrijk telefoongesprek moest voeren. *[Bep gaat mokkend zitten en bergt haar mobieltje op. Jodie laat een brede grijnst zien]*
- Julia *[heeft tijdens de laatste zin van Jodie op haar horloge gekeken]* Ik geloof dat het tijd is om de eerste kandidaat binnen te roepen. *[kijkt naar de knoppen op het toestel]* Wélke knop moet ik nu ook alweer indrukken? *[twijfelt heel even]* Déze. *[en drukt metéén de knop in]*
- Jodie *[kijkt met grote ogen naar haar telefoon en zegt hard en hoog]* Bíep! Bíep! *[en drukt de knop in. Als Julia en Jodie via het intercom met elkaar praten spreken ze overdreven luid]* Ja dokter?
- Julia Zeg Jodie, zijn de kandidaten er al?
- Jodie Ja dokter, die zitten hier keurig netjes te wachten.

- Julia Ah, uitstékend. Zeg, jij bent heel goed te verstaan.
- Jodie Dank u dokter.
- Jodie *[nog iets luider]* Kan jij mij ook duidelijk verstaan?
- Jodie Alsof u naast me zat, dokter.
- Julia Heel goed. Zeg, Jodie. Wil jij zo goed zijn om mevrouw eh... *[kijkt even op het A-viertje]* Schedeldeuk naar binnen te sturen?
- Jodie Okido dokter.
- Julia Dank je. *[laat nu pas de knop los]*
- Jodie *[laat ook de knop los]* Mevrouw Schedeldeuk?
- Jannie *[schrikt overdreven]* Die ben ik.
- Jodie Dan mag u naar binnen gaan. De dokter verwacht u. *[Jannie staat weifelend op]* Als u *[overdreven wijzend]* voorbij die plant loopt dan ziet u het vanzelf. Dokter Hersenschil heeft de deur altijd wijdopen staan.

Stukje verder...

- Julia Telt u eens tot tien?
- Jannie *[grote verbaasde ogen]* Párdon?
- Julia Gewoon even tot tien tellen. Dat is toch niet teveel gevraagd, dunkt me?
- Jannie Nou nee,... maar eh... *[diepe zucht]* Nou goed dan. Daar gaan we...1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2.
- Julia *[kijkt Jannie met grote verbaasde ogen aan. Kort kuchje]* Wilt u eh... dat nog 'ns doen?
- Jannie 1, 3, 5, 7, 9, 10, 8, 6, 4, 2. *[als Julia een kort blazend lachje laat horen]* Ja, u vindt dit natuurlijk vreemd.
- Julia Nou... om eh... heel eerlijk te zijn, nogal ja.
- Jannie Ik zal het u uitleggen. Het eh... zit namelijk zo... Ik, eh... *[haalt diep adem]* Hiervoor was ik postbode. Begrijpt u?
- Julia Nou, niet echt, nee.
- Jannie *[met grote ogen en zéér doordringend]* Ik was... póstbode.
- Julia Ja, dat zei u al.

Jannie Zo liep ik mijn wijk. Eerst aan de ene kant van de straat de oneven nummers. 1, 3, 5, 7, 9. En daarna de andere kant van de straat weer terug bij de even nummers. 10, 8, 6, 4, 2. Begrijpt u 't nu?

Stukje verder...

Greet *[flink verbaasd]* Was eh... dít... de héle fysieke keuring?

Julia Meer dan voldoende. *[gaat weer achter haar tafel zitten]* En dan komt nu de psychische test. Wilt u zo vriendelijk zijn even tot tien te tellen?

Greet *[kort blazend lachje]* U maakt een grapje.

Julia Neu, neu, geenszins. Ik zou erg graag willen dat u even tot tien telt.

Greet O... *[weer kort blazend lachje]* Nou, goed dan... Als u er op staat. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.

Julia *[heeft met verbazing geluisterd. Kort kuchje]* Ja, ik wil me er niet mee bemoeien, mevrouw Zijtak.

Greet Zijschéut.

Julia Ja ja. Mevrouw Zijschéut. Maar als ik me niet vergis telde u eh... achterstevoren.

Greet Dat klopt... Ik kan het niet anders.

Julia *[constatering]* U... kúnt het niet anders.

Greet Nee... U moet namelijk weten, hiervoor heb ik aan een ruimtevaartprogramma meegewerkt. Mijn taak was het aftellen van de raketlancering. En dat doen we altijd achterstevoren. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1. Begrijpt u?

Julia Aááááh... Maar nu is mij alles duidelijk. Och... zolang u maar de volgorde van de cijfers kent. *[staat op en geeft Greet een hand]* ja hoor, u bent goedgekeurd. U heeft de baan.

Bep is de derde die gekeurd wordt. Zij is ambtenaar en óók zij moet tot 10 tellen... De 'ambtenaren-clou' aan het eind is niet alleen heel erg verrassend maar ook geweldig origineel... Ik garandeer jullie een LACHSALVO, zoals je nog nooit eerder hebt gehoord...!

